

гы просимъ,“ то-есть вещи, които сж приличны за Бога, да гы дава, когато мѢ гы просимъ.

А за да вѣде прошеніето ни благопріятно, благодать-та, която просимъ, трѣбва да е съразмѣрна не толкози съ прозвата на оногoва, който ѿ проси, колкото съ достоинството на оногoва, който ѿ дава. Колкото по-голѣмо е едно тѣло въ овема си, толко по-голѣма е и сѣнката мѢ; и колкото по-голѣмо достоинство има нѣкой, толко и по-голѣмы дарбы трѣбва да раздава; тѣи е правилото на богатодаровитата щедрота, опредѣлено отъ нравовчителиты. Какъ-то обижда едного сиромаша, който иска отъ него голѣмы работы, тѣи обижда и едного богатого царя, който мѢ проси малкы работы: „Сравниватисѧ подобѣтъ просимомѢ съ прошеніемъ, учи Богословъ: Равномѣрною во ѣсть непристойностію ѿ малаго великаго просити, а ѿ великаго малаго: ѡво ѣво въ безвременно, ѡво же малоразсѣдно.“⁽¹⁾ Единъ пріятель на великій Александра, на име Периллъ, мѢ искалъ десѣтъ таланта, за да направи вѣното (чійза) на двѣтъ си дщери; Александръ мѢ далъ петдесѣтъ; доволны сж само десѣтъ, рѣкълъ Периллъ; тѣи е на-истина, отговорилъ Александръ; десѣтъ сж доволны да гы приемешъ ты, нъ не сж и за мене доволны да гы дамъ азъ: „довольно ѣво тебѣ пріѣти, мнѣ же не довольно дати.“ Другъ единъ войникъ мѢ попросилъ пакъ да мѢ даде малко пары милостыня, а той мѢ даровалъ единъ цѣлъ градъ; онзи сиромашъ сѧ смалъ за толко голѣма дарба, и, „това е, рѣкълъ, много за единъ воинъ; нъ това, отговорилъ великодаровитѣтъ царъ, не е много за единъ Александра.“

Що искамъ да кажж съ тѣхъ примѣры, о Хрістіане? който иска да проси единъ даръ отъ великаго Александра, нека проси нѣщо достойно за великій Александра, другоаче той прави обида на онаго голѣма дѣша; и който иска да проси нѣкоя благодать отъ Бога, великаго царя на небото, и на земата, нека проси нѣщо достойно за Бога. Да просите отъ Бога здравіе, животъ, имотъ, благополѣчіе, слава, честь, нѣща сичкыты привременны, прозвата е малолѣпна: „не вѣсте че ѡ просите;“ тѣхъ сж вещи, които предъ Бога не стрѣватъ нищо, и това е единъ фавенъ знакъ, че като вещи никаквы Богъ гы дава и на грѣшници, които престѣпатъ заповѣдиты мѢ, и на нече-

[1] Епистол. къмъ Кесар.